

Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce
5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302
www.sfantacruz.org - (703) 671-1919
Numărul 14 / 6 mai 2007

Duminica Samaritencei

Sfântul și Dreptul Iov
Sfântul Varvar
Duminica a 5-a după Paști

Sfânta Evanghelie după Ioan

(Capitolul 4, 5 – 42)

Deci a venit la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său; și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, S-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă.

Iisus i-a zis: *Dă-Mi să beau*. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate, ca să cumpere merinde.

Femeia samarineancă I-a zis: *Cum Tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt femeie samarineancă?* Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinenii.

Iisus a răspuns și i-a zis: *Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie.*

Femeia I-a zis: *Doamne, nici găleată nu ai, și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și el însuși a băut din ea și fiii lui și turmele lui?*

Iisus a răspuns și i-a zis: *Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși; dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică.* Femeia a zis către El: *Doamne, dă-mi această apă ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot.*

Citiți din Sfânta Scriptură:

Sfânta Evanghelie după Ioan: Capitolele 6, 8-10, 19 și 21.

Sfânta Evanghelie după Luca: Capitolul 6.

Faptele Sfinților Apostoli: Capitolele 12, 13, 15 și 16.

1 Corinteni Cap. 4. 1 Ioan Cap 1.

Iisus i-a zis: *Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici.*

Femeia a răspuns și a zis: *N-am bărbat.*

Iisus i-a zis: *Bine ai zis că nu ai bărbat. Căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus.*

Femeia I-a zis: *Doamne, văd că Tu ești prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm.*

Și Iisus i-a zis: *Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. Dar vine ceasul și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu și cei ce I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.*

I-a zis femeia: *Știm că va veni Mesia care se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate.*

Iisus i-a zis: *Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine.*

Dar atunci au sosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: *Ce o întrebi, sau: Ce vorbești cu ea?*

Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: *Veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Hristosul?*

Și au ieșit din cetate și veneau către El. Între timp, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: *Învățătorule, mănâncă.*

Iar El le-a zis: *Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți.*

Ziceau deci ucenicii între ei: *Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?*

Iisus le-a zis: *Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viața veșnică, ca să se bucure împreună și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor.*

Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisea: *Mi-a spus toate câte am făcut.*

Deci, după ce au venit la El, samarinenii Îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și cu mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui, Iar femeii i-au zis: *Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristosul, Mântuitorul lumii.*

Smerenia femeii samarince

Sfântul Ioan Gură de Aur

Ne trebuie multa râvnă și trebuie să ne însuflețească un zel destul de mare, fără de care nu vom putea dobândi bunurile pe care ni le-a promis Iisus Hristos. Și sigur, o spune El însuși, pe atât zicând: *“Dacă cineva nu-și ia crucea sa și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine”* (Matei 10,38) și pe atât: *“Eu am venit să arunc foc pe pământ și cât aș dori Eu ca să se aprindă”* (Luca 12,49).

Prin aceste cuvinte, Iisus Hristos ne învață că ucenicul Lui trebuie să fie râvnic, cu totul de foc și totdeauna gata să se expună la tot felul de pericole.

Așa era samarineanca; inima ei era așa de aprinsă din cuvântul lui Iisus Hristos pe care l-a auzit încât lăsându-și găleata și apa pentru care a mers la fântâna aceasta, ea aleargă în cetate ca să cheme tot poporul ca să vină să-L vadă pe Iisus.

“Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate câte am făcut”. Vedeți râvna ei, vedeți prudența ei; ea a venit să scoată apă, și aflând adevăratul izvor, ea părăsește, disprețuiește fântâna pământească, pentru a ne învăța, cu toate că printr-un exemplu destul de smerit, că dacă vrem să ne punem să studiem cereasca învățătură, noi trebuie să disprețuim toate lucrurile veacului.

Ceea ce au făcut apostolii, această femeie a făcut-o la fel, și chiar cu mai multă râvnă în măsura puterilor ei. Aceia fiind chemați, și-au lăsat plasele lor, dar aceasta, în mod voluntar, și fără să-i poruncească nimeni și-a lăsat găleata și a făcut slujba de evanghelist; bucuria ei i-a dat aripi, și ea nu aduce la Iisus Hristos o persoană sau două ca Andrei și ca Filip, ci pune în mișcare toată cetatea și atrage la el tot poporul.

Vedeți cu câtă prudență vorbește ea. Ea n-a zis: veniți să-L vedeți pe Hristos; ci prin aceleași menajamente cu care i-a câștigat Iisus Hristos inima ei, ea îi atrage, îi angajează și pe alții. *“Veniți, zice ea, și vedeți un om care mi-a spus mie toate câte am făcut”*.

Ea nu s-a temut să spună: *“Care mi-a spus toate câte am făcut”*, cu toate că ar fi putut spune: *veniți să-l vedeți pe Profetul*. Dar când un suflet este cuprins de focul divin nimic pământesc nu-l mai atinge, el este nesimțitor la faima bună sau rea, el merge unde-l mână flacăra din el. *“Nu cumva Acesta este Hristosul?”*

Remarcați încă marea înțelepciune a acestei femei: ea nu asigură de nimic, dar nu mai păstrează tăcerea. Căci ea nu voia să-i atragă la propria ei părere prin propria sa mărturie, ci voia ca ei să vină să-L asculte pe Iisus Hristos, ca să împărtășească între ei sentimentul ei, judecând bine ca, prin aceia, ceea ce a zis ea dobânda și mai multă putere, și mai multă adevărită.

Totodată Iisus Hristos nu i-a descoperit ei întreaga sa viață, ci ceea ce a făcut-o pe ea să audă de la El a făcut-o să judece că el avea cunoștințe despre toate celelalte. Ea n-a zis: *veniți, credeți*; ci *“Veniți si vedeți”*; ceea ce în mod sigur, era mai puțin puternic și mai potrivit ca să-i atragă.

Ați remarcat bine înțelepciunea acestei femei? Ea știa, da, ea știa să nu se îndoiască, că imediat ce ei vor gusta din această apă, li se va întâmpla și lor ceea ce i s-a întâmplat ei. Apoi, o persoană cu un suflet mai îngroșat ar fi vorbit despre muștrarea pe care i-a făcut-o în cuvinte cam ascunse; dar această femeie spune în mod deschis viața ei, și face o mărturisire publică pentru a atrage și a aduce pe toată lumea la Iisus Hristos.

„Între timp, ucenicii Lui îl rugau zicând: Învățătorule, mănâncă” (31). Aceste cuvinte: *“ei îl rugau”* înseamnă în limbajul lor: *“ei îl îndemneau”*.

Văzând că este cuprins de căldură și moleșeală, ei îl îndemneau: aceasta nu era o libertate prea familiară care-i îndemna să-l constrângă la ceva lucru, ci iubirea pe care o aveau ei pentru învățătorul lor.

Ce le răspunde Iisus Hristos? *“Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți”* (32). Își ziceau deci ei unii altora: *“Nu cumva I-a adus cineva, să mănânce?”* (33).

Pentru ce vă mirați voi dar că o femeie, auzind vorbindu-se despre apă, ar fi crezut că era vorba de o apă naturală, atunci când chiar ucenicii nu au alt sentiment și nu se ridică la nimic duhovnicesc; ei se îndoiau arătând totodată după obiceiul lor, cinstea și respectul pe care-l au ei pentru învățătorul lor, și vorbesc împreună fără să îndrăznească să-l întrebe. Ei fac la fel cu altă ocazie, sau dorind să-I ceară motivul unui lucru, ei se abțin imediat.

Ce zice încă Iisus Hristos? *“Mâncarea Mea este să fac voia Celui Care M-a trimis și să săvârșesc lucrul Lui”* (34). Aici Iisus Hristos numește mâncarea sa mântuirea oamenilor, în care ne arată grija deosebită pe care o are el față de noi, și măreția Providenței sale divine.

Căci această dorință fierbinte pe care o avem noi pentru lucrurile vieții, Dumnezeu o are pentru mântuirea noastră.

Dar fiți atenți la acestea: mai întâi, Iisus Hristos nu descoperă totul. Ci mai întâi pune pe ascultător în suspensie în ascultare, el îl aruncă în îndoială, ca apoi după ce a început să caute sensul a ceea ce a auzit, tulburat de nesiguranță, el să primească apoi cu mai multă dorință și cu bucurie explicarea pe care o caută, și să-și dubleze ascultarea.

Pentru ce deci Mântuitorul n-a zis mai întâi: *Mâncarea mea este să fac voia tatălui Meu?* Cu toate că aceia nu era destul de clară, aceasta era chiar mai clară decât ceea ce a spus-o; dar ce zice el? *“Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți”*. Mai întâi deci, cum am spus-o, prin îndoiala în care îi pune El, El îi face mai atenți, și îi obișnuiește să înțeleagă ceea ce zice El în mod tainic și prin închipuiri. Apoi, Iisus Hristos spune în ceea ce urmează care este voința Tatălui Său.

“Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată vă zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele că sunt albe pentru seceriș” (35). Iată că Iisus Hristos prin cuvinte simple, printr-o comparație familiară, ridică sufletul ucenicilor săi la contemplarea lucrurilor celor mai mari și mai sublime: sub numele de mâncare (carne), el n-a vrut să le facă cunoscut alt lucru, decât mântuirea viitoare și apropiată a oamenilor!

Prin aceia de câmp și de seceriș el exprimă același lucru, adică această mulțime de suflete care erau gata să primească propovăduirea. Prin ochi, el înțelege aici și pe aceia ai sufletului și pe aceia ai trupului. El vedea atunci alergând mulțime de samarineni la el; voința lor așa de supusă și dispusă, aceasta o numește el holde albe. Precum spicele, când sunt albe, sunt gata pentru seceriș, la fel aceștia sunt gata și dispuși pentru mântuire.

Dar pentru ce n-a spus Iisus Hristos în mod clar: Samarinenii vin ca să creadă în mine; deja învățați de către profeti, ei sunt dispuși și cu totul pregătiți să primească cuvântul și să aducă rod? Și pentru ce i-a desemnat El sub numele de holde și de seceriș, aceste chipuri, ce înseamnă ele?

În sfârșit, aceasta o face nu numai aici, ci în toată evanghelia așa: profetii fac la fel, și prevestesc lucruri prin metafore și închipuiri. Care este deci motivul? Duhul Sfânt n-a statornicit în zadar acest obicei. Dar pentru ce? Pentru a da vorbirii mai multă putere și energie, pentru a o însufleți și a o face mai simțită, căci obiectul care reprezintă un chip natural îndeamnă și trezește mai mult, și sufletul care-l vede ca pictat pe un tablou este lovit mai mult.

Fragment din: Comentarii la Evanghelia de la Ioan, Omilia 34.

Extras de la: <http://www.voscreasna.com/122/smerenia-femeii-samarinence-sfantul-ioan-gura-de-aur/>

Ultimele săptămâni ale Părintelui Gheorghe Calciu

Claudiu Târziu

Am bătut la ușă și am intrat, fără să mai așteptăm să ne întâmpine gazda. Știam că e deschis. Apartamentul modest din Drumul Taberei devenea loc de pelerinaj o dată pe an, când Părintele Gheorghe Calciu venea în România. Ne aștepta șezând în fotoliul lui preferat. Chipul său, umbrit de suferință, a căutat fulgerarea unui zâmbet. Era bucuros să vadă vechi prieteni, dar fiecare cuvânt rostit, fiecare semn de binecuvântare, fiecare gest îi cerea un efort dureros. Râsul ghiduş, mișcărilor repezi și volubilitatea de odinioară îi pieriseră inexplicabil. Nu-l mai văzusem niciodată așa.

Ne-a ascultat îndelung, până am epuizat noutățile. Din când în când, încuviința din cap sau încrunta sprâncenele. Într-un târziu, ne-a spus că este bolnav de cancer. Simplu, tăios, fără emoție, ca pe-o sentință. Venise din America să-și ia rămas bun de la prieteni, rude și locuri dragi. Credea că va muri aici. Era 20 septembrie 2006, prima dintre ultimele sale 60 de zile.

„*Soldatul lui Dumnezeu*”, înveșmântat în reverendă ca într-o armură, s-a încordat pentru un ultim tur de onoare. Înainte să moară voise să mai vadă o dată, ca într-o recapitulare finală, locurile de suflet ale vieții sale. Boala îi mușcase adânc din trup, dar încă nu-l doborâse. Întâi l-a trădat inima, slăbită sub loviturile primite în 81 de ani de viață, din care 21 îndurați în temnițele comuniste. Însă, Părintele s-a întors de pe buza prăpastiei, ca de atâtea alte ori. Dumnezeu a mai făcut o minune cu el, prin mâna dibace a unui chirurg convertit la ortodoxie. A suportat patru operații și a rămas în viață. „*Am fost câștigat la belciuge*” - glumea, vorbind despre intervențiile chirurgicale prin care arterele care alimentau inima i-au fost întărite cu inele de fier. Apoi cancerul i s-a strecurat, ca un fur, în ficat și pancreas. Atunci a știut că este vremea pentru marea trecere din Biserica luptătoare în Biserica biruitoare.

Însoțit de câțiva prieteni de o viață, Părintele Calciu și-a început ultima călătorie prin România la Mahmudia, localitatea de pe marginea Dunării, unde s-a născut. Și-a îmbrățișat rudele și le-a dat cuvânt de folos, dar mai mult și-a căutat, din ochi, odihna, în leagănul trestiei și în scânteierile fluviului. De la Mahmudia a plecat la Mănăstirea Diaconești - Bacău, unde tânăra obște de maici dăduse la iveală o bijuterie a literaturii de detenție: „*Întorcerea la Hristos*” de Ioan Ianolide. Părintele îl cunoscuse pe autor în închisoare și, în semn de prețuire, a prefațat această carte scrisă în anii '80, ascunsă până acum doi ani prin străinătate și apoi recuperată și diortosită la mănăstire. La Diaconești, a fost primit cu un covor de flori și

cântări dumnezeiești, ca o mare călăuză spre Cristos a românilor creștini. Chiar în acea seară, un sobor de preoți i-a făcut Sfântul Maslu, căci Părintele se simțea sfârșit. Dar, după ce i s-au citit rugăciunile, părea înviat din morți. Și-a regăsit forța pentru a urca apoi în Munții Neamțului, la Mănăstirea Petru Vodă, stărețită de vestitul duhovnic Iustin Pârveu, de care îl lega o prietenie călită în temnițele comuniste. Hotărâse că acolo își va dormi somnul de veci. Sub cântecul clopotelor care cheamă la rugăciune, cu glas aspru la început și sfârșit blând, ca al tatălui care, la căderea serii, cere copilului să vină acasă. Părintele Calciu a fost încurajat și întărit de rugăciunile și puterea duhovnicească a Părintelui Iustin, pentru care avea mare evlavie.

Următorul popas a fost Clujul. Nu voia să plece la Domnul fără să-l mai vadă o dată pe unul dintre arhieriei pe care îi prețuia cu deosebire, ÎPS Bartolomeu Anania. La invitația ASCOR, a ținut o conferință în capitala Ardealului, despre cum trebuie să răspundă ortodoxia la provocările veacului. Apoi, părintele Calciu și-a îngăduit un popas la Ocișor - Hunedoara, satul de baștină al prietenului său, Marcel Petrișor. Era unul dintre locurile pe care le vizita în fiecare an, de 17 ani încoace, în amintirea unui episod ce i se părea hazliu acum. „*După ce-am ieșit din pușcărie a doua oară, în 1984, eram permanent urmărit și hărțuit de Securitate. Odată am mers la Ocișor, cu Marcel, și, pentru că securiștii împânziseră satul, ca să mă țină sub observație, să nu cumva să pun la cale vreo lovitură de stat, ne-am zis să le jucăm o farsă. Într-o noapte, m-am strecurat prin grădină afară din sat și m-am dus la Cluj, iar apoi la Alba, să mă întâlnesc cu niște prieteni. Marcel a rămas acasă, împreună cu un elev al său, Lucian Popescu. Așa că securiștii au continuat să supravegheze casa, crezând că sunt și eu acolo. După vreo două zile, s-au prins că am fugit, i-au ridicat pe Marcel și pe Lucian și au început să mă caute. I-au ținut pe aștia doi la Securitate, încercând să afle unde sunt, vreo câteva zile, până când m-am întors în București. Atunci, s-au liniștit și le-au dat drumul*”.

Dar tocmai la Ocișor, Părintele Calciu a căzut la pat. Pe 14 octombrie, a fost adus de urgență în Capitală și internat la Spitalul Militar Central. Medicii au bănuțit că are o ocluzie intestinală, lesne rezolvabilă de un chirurg priceput. L-au operat și au descoperit că organele nu-i mai funcționau, din pricina cancerului cu metastaze. Din acel moment, doctorii au apreciat ca nu va mai trăi mai mult de câteva săptămâni și s-au străduit să-i facă sfârșitul cât mai puțin dureros. *Fragment extras de la:* http://www.formula-as.ro/revista_747__7896__ultimele-zile-ale-parintelui-gheorghe-calcium.html

Festivalul românesc de primăvară, 20 mai 2007

Dragi prieteni și credincioși, Consiliul Parohial vă invită cu drag la Festivalul Românesc de Primăvară, în 20 mai 2007, organizat cu scopul strângerii de fonduri pentru construcția noii biserici ortodoxe românești Sfântul Apostol Andrei. Festivalul a devenit o tradiție îndrăgită de toți românii din zona Washington-Virginia-Maryland. De aceea, organizatorii s-au străduit să îl îmbogățească cu o serie de surprize culturale și culinare. Festivalul va avea loc în Parcul Carderock, MD, între orele 8 am și 8 pm, indiferent de starea vremii.

Din programul anului acesta, vă dezvăluim:

- ☑ Concert extraordinar de muzică folk și poezie susținut de **Florian Pittiș** și **Ducu Bertzi**, invitați de onoare ai Institutului Român de Cultură căruia îi mulțumim pentru că a făcut posibilă participarea dâșșilor.
- ☑ Recital de muzică populară interpretată de Mioara Pitulice, fostă solistă a ansamblului artistic Ciocârlia.
- ☑ Piese românești interpretate de dansatori ai Ansamblului Ciprian Porumbescu din Suceava și de Formația Ardeleana.
- ☑ Sesiune de autografe cu Gheorghe (Ghiță) Mureșan, fost jucător de baschet al echipei Washington Wizards, și Aurelia Dobre, Campioană Mondială de Gimnastică în 1987.
- ☑ Expoziție de icoane a familiei Maria și Valentin Ciucur, iconografi de renume mondial, și vechi enoriași ai Bisericii Sfânta Cruce.
- ☑ Expoziție și demonstrație de pictură oferite de George C. Huszar.
- ☑ Meniu Românesc bogat, incluzând: mititei, sarmale, pui la grătar, ciorbă de perișoare, deserturi tradiționale delicioase, acompaniate de vinuri Românești, bere și răcoritoare.
- ☑ Multe alte surprize.

Vă așteptăm să petrecem împreună clipe de neuitat. Pentru sponsorizări, vă rugăm să contactați organizatorii la evenimente@sfantacruce.org sau la telefon (703) 229 8814.

Actor, muzician și regizor, **Florian Pittiș** este o legendă a vieții culturale românești. Fondator al grupului “Pasărea Colibri”, Pittiș continuă să fascineze generații de români cu melodiile sale de neuitat.

Câștigător a nenumărate concursuri artistice, **Ducu Bertzi** a fost născut în Maramureș. Cântecul său trec dincolo de hotarele țării și ale limbii, vorbind despre sentimente universale de dragoste, tristețe și dor.

Cunoscută solistă a ansamblului artistic Ciocârlia timp de 11 ani, **Mioara Pitulice** vine din Muntenia. În cariera sa muzicală, a făcut nenumărate înregistrări și turnee. De șapte ani locuiește în America.

Formația Ardeleana, formată din Sandor – vioară, Iuliu Gheți – acordeon, George Nuțu – clarinet -- sunt alături de biserica noastră de peste șase ani, încântându-ne în repetate rânduri cu muzica lor, și totodată ajutând la strângerea de fonduri pentru biserica nouă. Dansatorii, foști membri ai **Ansamblului Ciprian Porumbescu** ne încantă mereu cu virtuozitatea dansurilor lor și cu frumusețea portului popular românesc.

Gheorghe (Ghiță) Mureșan este fost jucător la echipa de baschet Washington Wizards, fiind numit NBA's Most Improved Player în 1995-96. Locuiește în Maryland, și este un susținător al Bisericii Sfântul Andrei.

Aurelia Dobre a fost campioană mondială de gimnastică artistică în 1987, și a primit medalia de onoare la aniversarea de 100 de ani a Federației Române de Gimnastică. Este una dintre puținele gimnaste pe plan mondial care a primit un scor perfect de 10.

Maria și Valentin Ciucur sunt membri ai bisericii de peste 15 ani, și recunoscuți iconografi pe plan mondial. Icoanele dâșilor pot fi admirate nu numai în biserica noastră, ci și în Catedrala Națională a Americii, Basilica of the National Shrine în Washington, și multe alte catedrale, galerii, și biserici.

George Cristian Huszar este un artist contemporan român, reprezentant al tradiției artistice populare. Stilul său aduce împreună naivitatea icoanelor tradiționale pe sticlă și rafinamentul unei educații artistice deosebite.

Dirjecții către Parcul Carderock: se află la 2 minute de la Capital Beltway (I-495). Ieșiți la exitul 41 de pe I-495, spre vest, pe Clara Barton Parkway. Ieșiți pe primul exit de pe Parkway, și faceți stânga pe rampă. O să ajungeți la o zonă de recreație. După ce treceți pe sub un canal, printr-un tunel, faceți la dreapta la semnul de stop pentru parcare. Semne și baloane o să marcheze locația festivalului.

Mulțumim sponsorilor festivalului printre care menționăm:
Institutul Român de Cultură și Romanian Satellite Network

Sfântul și Dreptul Iov

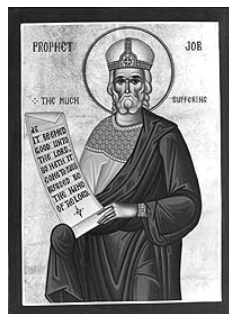
Acesta era din țara Avsitidei, din hotarele Idumeii și Arabiei, fiu din fiii lui Isav, de era el al cincilea de la Avraam. Pe tatăl său îl chema Zaret și pe mama sa, Vosora. Însă mai înainte se numea Iovav, și a proorocit patruzeci și cinci de ani și a apucat înainte de venirea lui Hristos o mie nouă sute douăzeci și cinci de ani.

Pe acesta l-a ispitit diavolul, pentru că îl declarase Domnul drept și fără prihană și întrecând pe toți cei de pe pământ. Din lunga încercare la care a fost supus vă relatăm un fragment:

Și a venit diavolul, cu voia și cu îngăduința lui Dumnezeu, și l-a lovit pe Iov, de la cap până la picioare cu lepră. Atunci Iov, când s-a văzut lepros din creștet până-n talpă, a căzut la pământ de durere; și, a ieșit afară din cetate, unde ședea pe gunoi, curățindu-și rănile cu un hârb. Și n-a fost bătaia lui Iov o zi, o lună sau un an, ci șapte ani și jumătate l-au mâncat viermii de viu pe Iov! Așa a răbdat. Iar soția lui, rămânând sănătoasă, pentru că pe ea n-a lovit-o diavolul, că era mai slabă în credință, se ducea cu traista prin sat, la cerut; și îi aducea câte ceva de hrană. Singurul ajutor îi era soția lui; singura mângâiere, ca să nu moară de foame.

Trecând multă vreme și văzând diavolul că nu l-a biruit pe Iov, a încercat prin femeie, cu care biruise în rai pe Adam. Știa că femeia e mai slabă. Și a zis către dânsul femeia lui: "Iată, acum te mănâncă viermii de viu în gunoi, ți-a luat toată averea și copiii de atâția ani și tu nu zici nici un cuvânt de hulă împotriva lui Dumnezeu și nu-ți pierzi răbdarea! Până când vei răbda acestea? Iată, voi mai îngădui încă puțin timp, așteptând nădejdea mântuirii mele; că s-a pierdut pe pământ pomenirea ta, fiii și fetele tale; durerile și ostenelele pântecelui meu, pe care în zadar i-am născut cu chinuire; iar tu singur șezi afară, fără acoperământ, pe gunoi și plin de viermi, iar eu rătăcesc slujind și trecând din loc în loc și alergând din casă în casă, așteptând apusul soarelui, ca să mă odihnesc de ostenelele mele și de durerile cele ce acum mă cuprind. Deci, zi vreun cuvânt de hulă împotriva lui Dumnezeu și mori".

Iar Iov îi spunea cu blândețe, că vedea că diavolul vorbește prin gura ei: "Pentru ce grăiești așa, ca o femeie din cele nebune? Nu sunt eu Iov care eram ca împărații de bogat și cinstit în lume? Nu-ți aduci aminte ce cinste am avut noi pe pământ și câtă avere și câte slugi aveam? Apoi, cum am primit cele bune din mâna Domnului, oare pe cele rele să nu le suferim?" (<http://paginiortodoxe.tripod.com>)

Angajament pentru susținerea noii Biserici

Dragi credincioși, ce este mai plăcut Domnului decât să ne vadă uniți în efortul de a construi o nouă Biserică? Deci, să nu ne sfiim nici unul dintre noi în a ne alătura efortului de a ridica împreună casă Domnului. Numai prin rugăciunea, gândul bun, sfatul, înțelegerea și ajutorul financiar pe care îl vom oferi, după puterile fiecăruia, vom reuși să ducem la bun sfârșit acest proiect înălțător, dar și necesar nevoilor curente ale parohiei noastre. O modalitate în care putem ajuta la construirea noii biserici este să devenim susținători direcți ai bisericii, prin a ne angaja să donăm o sumă periodică, stabilită de fiecare după posibilități, pentru fondul noii biserici în anul curent. Aceasta poate fi donată anual, lunar, sau după cum determină fiecare. Biblia ne îndeamnă să dăm înapoi Domnului „*primele fructe*” ale recoltei noastre, astfel recunoscând că toate ale noastre de la El vin. „*Iară Domnul poate să vă binecuvânteze în abundență, pentru ca și voi să aveți destul și să dați mai departe...*” (Corinteni 9:7).

Vechiul Testament sugerează ca fiecare să doneze o proporție (10%) din câștigul sau, de la Domnul primit, înapoi către El. Căci cu cât mai multe ni se dau, cu atât mai mult este așteptat de la noi (Luca 12:48). „*Însă fiecare dintre noi să facă după cum a decis în inima sa, iară nu din teamă sau obligație, căci Domnul iubește pe cel care dă bucuros*”

În anul 2006, am avut 63 de enoriași care s-au angajat să doneze, regulat, o sumă prestabilită pentru susținerea bisericii noi. Anul acesta, avem numai 14 angajamente până în prezent. Cheltuielile lunare pentru plata împrumutului pentru teren sunt de aproximativ \$11,000, deci este nevoie de cât mai multe resurse pentru a putea plăti acest împrumut. Dacă inima vă îndeamnă, și încă nu ați completat formularul de susținător al noii biserici, nu ezitați să răspundeți chemării Domnului chiar astăzi. Este mare nevoie de ajutorul Dumneavoastră, care va fi primit cu dragoste pe pământ și în cer.

Angajament de donație pentru Biserica Sfântul Apostol Andrei pentru anul 2007

Nume, Prenume _____

Angajament pe 2007 _____

Donațiile vor fi făcute: __ săptămânal, __ lunar, __ anual, de __ ori pe an

Toate donațiile Dumneavoastră sunt deductibile la taxe.

Programul Slujbelor**Sâmbătă 12 mai***19:00 Vecernie,**Acatistul Sfântului Nectarie***Duminică 13 mai**

Duminica Orbului

*9:30 Utrenie**10:30 Sfânta Liturghie***Joi 17 mai**

Înălțarea Domnului

Ziua Eroilor

*19:00 Vecernie,**Acatistul Sfântului Nectarie***Sâmbătă 19 mai***19:00 Vecernie,**Acatistul Sfântului Nectarie***Duminică 20 mai**

Duminica Sf. Părinți

*9:30 Utrenie**10:30 Sfânta Liturghie***Alte sărbători****Luni 21 mai**

Sfinții Mari Împărați

Constantin și Elena

Zile de post

Miercuri 9 mai (post)

Vineri 11 mai (post)

Miercuri 16 mai (post)

Vineri 18 mai (post)

**HOLY CROSS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**5150 Leesburg Pike
Alexandria VA 22302**NON PROFIT
ORGANIZATION**

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 25\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 40\$ pentru anul 2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).

Buletinul săptămânal este realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui Claudiu Luțai de către Comitetul pentru publicațiile parohiei. Coordonator: Mihai Boicu. secretar@sfantacrucet.org
Au participat următorii membri: Lucian Blîndu, Cristina Boicu, Elena Chiru, Doina Danciu, Elisabeta Martin, Victoria Oancea, Delia Velculescu și Michaela Yossif.